

ganske sikker — og hvis det var det, det ærede Medlem mente, har det ærede Medlem ganske Ret —, nemlig, at Spørgsmaalet om en social Opgave, Spørgsmaalet om at imødegaa Bolignøden overhovedet og skaffe bedre og sundere Boliger til Befolkningen ligger ikke under Finansministeriet. Det er overhovedet ikke noget, som Finansministeriet har Myndighed til at forberede eller har til at Opgave at gennemføre ved Forslag til den høje Rigsdag. Det ligger under et andet Ministerium. At jeg har maattet forelægge dette Forslag om Hjælp til Byggeforeninger, ligger jo alene paa dette Punkt: Laanet, at der skaffes Statsaktiv gennem Udlaan af Statens Midler. Derfor fremsættes det af mig, medens selve Spørgsmaalet om Byggeforeningerne paa en vis Maade ikke ligger under Finansministeriet. Det ærede Medlem har for saa vidt Ret i dette, at min Opgave er begrænset til at skaffe Pengene. Maaske det ærede Medlem ogsaa vil tilføje: til at passe paa Pengene, naar de først er skaffet. Og hvis det ærede Medlem mener dette, kan han jo ikke bebrejde mig, at jeg siger, jeg har den Opgave at være meget varsom overfor Statskassen.

Hvis der kunde skaffes til Veje, hvad man vilde, var det baade let at være Finansminister og let for den høje Rigsdag at lovgive. Imidlertid er dette jo aldeles ikke Tilfældet. Statskassen har den yderste Møje med at skaffe de nødvendige Midler til Veje, der paa en Gang skal anvendes til borgerlige og militære Øjemed her i Landet og overhovedet for at holde hele Statshusholdningen gaaende. Det ærede Medlem mente, at det var i og for sig let, for man kan jo udskrive de nødvendige Skatter. Han gav mig den Kompliment — jeg antager, det skulde være en Kompliment —, at jeg indtil nu har kunnet skaffe Pengene. Ja, jeg har kunnet skaffe Skatter — og det er jo Skatter, man maa henvise til —, men ikke uden Vanskelighed. Thi Skatter af en vis Beskaffenhed er det vanskeligt at gennemføre her i Tinget, ikke mindst paa Grund af det Partis Stilling, det ærede Medlem tilhører. Alligevel er det lykkedes mig at komme overens med de forskellige Partier. Men Skatter af en anden Beskaffenhed vil det — ikke mindst nu, antager jeg — være vanskeligt at føre igennem i det andet høje Ting, og man kan dog ikke skaffe Penge uden gennem en vedtagen Skattelov.

Jeg skal altsaa skaffe Skattelove vedtagne, naar jeg er Finansminister. Derfor

kan det ikke nytte noget at sige, at Staten maa komme med Penge, om det er fem eller ti eller tyve Millioner, Pengene maa skaffes til Veje. Ja, det er sandt, at Befolkningens Tarv kan kræve dette. Men dertil hører, at Pengene skaffes til Veje gennem Skatter eller, om man vil, gennem Laan. Jeg har imidlertid ikke det Indtryk, at det er Rigsdagens Ønske, at man skal skride til yderligere Laan end det strengt fornødne. Jeg er enig med det ærede Medlem i ikke faa af hans Betragtninger, naar han siger, at man maa forstaa, at det, der sker her i Landet, naar der betales Skatter — han udtrykte sig ikke ganske saaledes, men jeg kan maaske udtrykke det saaledes —, er Betaling af en Risikopræmie. Jeg er ikke uenig med ham deri, hvis han vil gøre den Betragtning til sin, at de Skatter, der paalægges den bedre stillede Del af Befolkningen, er en Risikopræmie, som denne Del af Befolkningen betaler, for at der kan være rolige Tilstande her i Landet, og saadanne skal der være, saa længe det er muligt for Rigsdag og Regering at skaffe dem til Veje. Det har der været indtil nu, og selv om der finder et og andet Demonstrationstog Sted — mere eller mindre begrundet, det skal jeg ikke dømme om —, saa har det jo ikke haft nogen Betydning til at forstyrre Roligheden i vort Land. Jeg er altsaa fuldkommen enig med ham i dette, at det vigtigste er ikke det at varetage Statskassens Interesser. Det vigtigste er at varetage Befolkningens Interesser, og at disse ikke bør kollidere med en enkelt Befolkningsdels Interesser, den mere velhavende Dels, men at man maa forsøge at stemme alle overens. Det ærede Medlem vil maaske indrømme mig, at det er ikke en helt let Opgave, og det er den Opgave, som det tilfalder den nuværende Regering at gennemføre ved Hjælp af Rigsdagens Partier, og som vanskelig lader sig gennemføre, hvis man ikke kan forene alle Rigsdagens Partier om Opgavens Løsning.

**Formanden:** Folketingsmand J. Chr. Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

**J. Chr. Jensen:** Til den højtærede Finansminister, som mener, at det kunde være lige meget, om man fik den halve Million eller ikke, naar man ikke kunde bygge alligevel, skal jeg sige, at det er det ikke. Thi af den højtærede Finansministers Bemærkninger til Lovforslaget fremgik det, at næsten hele den resterende Del af Beløbet, ogsaa denne halve Million, alle-